

Сичкия грѣхъ за това въстание отъ страна на Турция и туркофилитѣ се хвърляше върху I. Братияна и румжнското правителство, че то било ужъ въ споразумение съ българскитѣ комитети, и че то въоръжило четитѣ и прочее.

Ето тукъ нѣкои извлечения отъ *жълтата френска книга* :

„Парижъ 10—22 Юлий 1868 г.

Френский министръ на вънкашнитѣ работи пише на Генералний Консулъ въ Букурещъ :

„Приехъ отъ 19—7 и 21 — 9 Юлий извѣстие за движенията въ България, които отъ истина могатъ да задавятъ спокойствието. Движението започна отъ ново; повече чети, които бѣха отъ *Петрушанъ* минали Дунава, запжтили се на вжтрѣ, и отъ сички страни Комитетитѣ се сериозно приготвяватъ“.

„Въ слѣдствие на тази телеграма, пише жернантътъ, генералъ консулъ въ Букурещъ на министра *Г нъ Мутие* на 26 юлий, какъ че билъ при министра Братияна и му казалъ, че българскитѣ въстания толкосъ повече привличали вниманието на царското френско правителство, колкото Румжнското правителство се *обвинява*, че то глѣдало прѣзъ прѣсти, какъ се организирвали българскитѣ чети и че то улѣснявало минаванието прѣзъ Дунава.

„Азъ забѣлѣзахъ на Г-нъ Братияна, — пише Г-нъ *Хори* отъ френското консулство, — „*че още съ време го е извѣстилъ руский генералъ консулъ*“ (*Оффенбергъ*) *за движението на българитѣ*“ (Това слѣдъ узнаванието работата отъ Христа Георгиева, когато искахъ помощъ за въстанието). „Той (Братияну) ми отговори, че наистина на 18 Юлий вечеръта му билъ писалъ баронъ *Оффенбергъ* и му съобщилъ намѣрението на българскитѣ въстаници, които били събрани въ *Петрушанъ* да минатъ Дунава, за което тутакси телеграфиралъ на префекта въ *Гюргево*, да прѣдупази минаванието, но той бѣше отговорилъ, че е било вече късно, защото въстаницитѣ сж минали вече въ турска страна сжщата нощъ на 18 юлий“.

Между другитѣ купъ депеши по това въстание, има и депешата на турский министръ *Фуадъ-паша*,